

కవితా కౌముది

అంతర్వీక్షణం

అల్లూరి గౌరీ లక్ష్మి

యుగాల నుండి ఏడేడు జగాల మీదుగా
 బహి ప్రాణం కోసం సాగుతున్న అన్వేషణ
 నిత్య నూతనం, నిరంతరం
 గమనం తెలిని, గమ్యం చేరని
 అనవరత ప్రస్థానమిది
 అవిశ్రాంత ఆర్తి, అంతం లేని తపన
 నీ నా భేదం లేని ఆత్మ బంధువుకై అనంత గవేషణ
 నాటి క్షణాల బాసలు నెరవేరునో లేదో..
 ఆరాధనా ప్రవాహం తీరం చేరునో లేదో
 ఈ నిరీక్షణ తపస్సు ఫలించునో లేదో..
 ఈ ఆలోచన ఆ అమృత మిదిని సోకునో లేదో
 ఆ జన్మంతర సాన్నిహిత్యం కొనసాగునో లేదో..
 కొండల కోనల గుట్టల మిట్టలు దొటి
 దిగంతాల వైపు అనాదిగా సాగిపోతూ
 సుబీర్ష్ ప్రయాణంలో అలిసి పోయి
 గుండె చీలి ఆక్రందవైందిలో "ఓ.....యే "

ఆశ్చర్యం ! అద్భుతం ! అపురూపం ! అపూర్వం !

"ఓ..... హో.....యే "

లోలోపలి లోయల లోంచి
 ప్రతిధ్వనించిన స్వరం
 దాహార్తి ఆత్మ నేద బీర్చిన సమాధానం
 నా లోలోపలి అంతరాత్మ ని
 మృదువుగా నిమిలిన
 సాంత్వన
 క్షణ కాల సంక్షిప్త లిప్తల హృదయ తప్త స్పందన
 ఇప్పుడొచ్చింది కన్నీరు ఉబికి...ఉబికి..
 గుండె లోతుల నుండి పొగిలి... పొగిలి..
 మూగవోయిన గొంతు మౌన వీణయ్యింది
 మురిసి పోయిన మనసు ఆర్తమై కరిగింది
 వానై కురిసింది సముద్రమై పొంగింది
 అయింది... ఇప్పుడే జ్ఞానోదయం అయింది !
 ఇప్పుడు తెలిసింది ! నన్ను నేనే వెతుక్కుంటున్నానని!
 ఈ అనంతానంతం లో నువ్వు విశ్వాత్మవని !!
 నన్ను లోనికి తీసుకునే సత్వాత్మవని!!

★★★

నువ్వో తత్త్వవేత్తవా నేస్తం ?!

నాదెళ్ల అనూరాధ

రాజోయే రహదారుల వెంట నొక్కోసం ఏదో అద్భుతం
దొరికి కాచి మరీ వేచి ఉందనే ఆశ
నన్ను ప్రతి మలుపులోనూ ఉత్సాహంగా నడిపిస్తుంటే
సహా పభికురాలివై కలిసిన నిన్ను కాస్తేపు విన్నాను !
ఇవన్నీ ఎప్పుడో విన్నవే నన్ను భావం !

మాట్లాడుతూ మాట్లాడుతూ ,
చీకటి గుహల్లోకి మాయమైపోతావ్ !
అంతలోనే అగాధాల్లోంటి సముద్ర లోతుల్లోకి మునకలూ వేస్తావ్ !
కబుర్లకి విశ్లేషణల రెక్కలు తొడిగి ,
సిద్ధాంతాల రూపులు దిద్దుతావ్ !

నీ భాష నొకింకా అలవడలేదు సుమా!
అందుకే కాస్త దూరందూరంగానే తచ్చాడుతున్నానేమో !

అయినా నీ పలకరింపులో చిక్కదనం
నన్నో పరిమళమై అల్లుకుపోయిందన్నది వాస్తవం!!

★★★

అమ్మ మాట

స్వర్ణ అట్లారి

సదాకుంటే నీ బతుకు బాగుంటాది
లేకుంటే నా లెక్కన ఇంటిపనికే అంకితం అంటే
సదాకున్నోళ్ళూ నేయాల్సా గందా ఇంటి పని
అనుకుండే
తేలిలే అమ్మా...నీ మాట విలువ
తొలి జీతం సేతికొచ్చిందొక ...

కాలేజి రోజల్లా కొత్త సోకులు నేరుస్తుంటే
'సోకు సారాకు మొకం బీరాకు' అని సామెతలతో
సిన్నబుచ్చుతూ ఉంటే
నీ కళ్ళలో మెరుపు రెప్పవెనుక దొస్తావని
సమజ్ గాలె అమ్మా... అందులో అమ్మతనం
నాకూ ఓ ఆడ బిడ్డ పుట్టిందొక...

ఇంటికొచ్చినోళ్ళని మంచిగా మందలించలేదని
సీవాట్లు పెడుతుంటే వాళ్ళెవరికోసమో నన్నే
తిడితివని
నాకంటే బంధువులు యెక్కువాయె అని మధన
పడితిని
అర్థంగాలే అమ్మా...నీ మాటలో లోతు
నేను ఓ ఇంటి కోడలిని అయిందొక...

అత్తవారింట అన్నిటికీ తలొంచి నువ్వుంటే
కడుపు మండుతుండేది నీకెమి తక్కువ అని
అదేమంటే గట్లనే ఉండాలి అని పాఠాలు సెప్టుంటే
వళ్ళు మండేటిది అమ్మా...ఓ నాడు నా మామగారు
'మంచిగా సూప్టర్ బిడ్డ నన్ను నా ఆలిని '
అని సెప్పిందొక...

మళ్ళ జన్మంటూ ఉంటే నీ ఇంటనే పుడతా
నీ సనుగుడే వింటూ నీ బిడ్డగానే పెరుగుతా
తిడిబే తిట్టినవ్ కొడితే కొట్టినవ్
దయించి నా అమ్మ మళ్ళ నీ కడుపునే కనవా
మరు జన్మలో వీలుంటే జరంత తక్కువ విసిగిస్తా...

హైకూలు

రామకృష్ణ క్రొవ్విడి

కనబడుట లేదు

చంద్రుడు

ఇట్లు - అమావాస్య

గోడమీద కేలండర్ కు

డాన్స్ నేర్పుతోంది

సిలింగ్ ఫేన్

అర్ధరాత్రి భైరవనాదం

ఓంటరి చీకటికి

ఒకటే భయం

ఇంద్రధనుసుతో

రంగుల బాణాలేసుకుంటూ..

ఎండ, వాన!

పువ్వుల ముందు

నవ్వుల పాలయ్యాడు

తేనెతాగే తేటిగాడు

మంచు దుప్పటిలో

దూరింది

వణుకుతున్న చలి

సిరానది పుష్కరాలు

కాగితం గట్టున

అక్షరాల స్నానాలు

కొంగపూలు పూసింది

పొలంగట్టున

తుమ్మచెట్టు

చీకటి కేన్వాస్ పై

రొతిల చల్లిన

వెండిరంగు - వెన్నెల

మబ్బుల పైటేసి

వాన కన్నుగీటింది

మెరుపు సుందరి!

రసరేఖలు

శ్రీధర్ బచ్చాటి

మాటలాడుట నొతోడ మానవలదు
మరలనీయకు నన్ను నీ మనసునుండి
తరలి నొనుండి యెచటికో యరుగబోకు
బ్రదుకనిమ్మొక మూల నీ హృదయమందు

ఎన్నడో నిను నేను వేధించియుండు
ఏవో సొదలతో నిను విసిరించియుండు
ఈయలేనట్టి ప్రేమనర్థించియుండు
అడిగినది ప్రేమయే, క్షమార్హుడను గానో!

తిరిగి నను నీవు ప్రేమించు తీరు లేదు
కలసి నొతోడ నడచు భాగ్యమ్ము లేదు
ప్రేమ యెవ్వరికైననర్పింతువేమో
తలపులోకైన నను నీవు నిలువనిమ్ము

ప్రేమ యనగనేమో భావించుచుండు
కలసి జీవించుటొక్కటే గమ్యమందు
సతము నీ చెంతయుంట యసాధ్యమైన
నిలిపెద చిరాయువుగ నిన్ను తలపునందు

తలపులవి యెంత కాలమ్ము నిలచునన్న
అంటియుండును జీవమున్నంతవరకు
తీరిపోవక నిల్చునదృష్టమున్న
యుగయుగమ్ములు మనసుననుండువీవు

COMMENTS